

Arrest

nr. 203 516 van 4 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Ethiopische nationaliteit, op 30 april 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 april 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 november 2017 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld. Verzoeker verklaarde de naam x te dragen, van Eritrese nationaliteit, geboren op 1 januari 1991.

Op 18 januari 2018 werd verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld. Verzoeker verklaarde de naam x te dragen, van Eritrese nationaliteit, geboren op 1 januari 1996. Hij werd bevolen het grondgebied te verlaten.

Op 13 april 2018 werd verzoeker wederom aangetroffen in illegaal verblijf. Er werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld. Verzoeker verklaarde de naam x te dragen, van Eritrese nationaliteit, geboren op 23 juni 1994. Hij werd wederom bevolen het grondgebied te verlaten.

Op 24 april 2018 wordt verzoeker aangetroffen in een laadruimte van een vrachtwagen op een parking. Een administratief verslag vreemdelingencontrole werd opgesteld en een proces-verbaal. Hij verklaarde de naam x te dragen, van Eritrese nationaliteit, geboren op 1 januari 1994. Uit de raadpleging van de VISA databank is gebleken dat verzoeker de Ethiopische nationaliteit heeft en door de Franse diplomatieke post in Ethiopië een visum werd toegekomen op 23 oktober 2017.

Op 24 april 2018 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: T.

voornaam: M.

geboortedatum: 01.01.1991

nationaliteit: Eritrea

In voorkomend geval, ALIAS:

- T. M., geboren op 01/01/1994

- echte naam: M. T. W., geboren op 27/04/1991 van Ethiopische nationaliteit

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor inklimming (PV ... van de Wegpolitie Oost-Vlaanderen). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico op onderduiken om volgende redenen:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

3° Betrokkene werkt niet mee met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet conform artikel 5 van de Vreemdelingenwet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden. Hij kan niet aannemelijk maken hoelang hij reeds in België verblijft.

4° Betrokkene heeft zich reeds niet aan de verwijderingsmaatregel gehouden op datum van 18/01/2018.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 18/01/2018 dat hem betekend werd op 18/01/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het

grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken. Een dwangverwijdering is proportioneel. Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Betrokkene verklaart dat hij geen familie noch een partner of kinderen heeft op het Belgisch grondgebied. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene verklaart dat hij problemen heeft maar is niet duidelijk over welke problemen het gaat. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoot. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij geen medische problemen heeft. Een schending van artikel 3 EVRM kan dan ook niet aangenomen worden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Hij is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn arrestatie. Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Betrokkene is bovendien op heterdaad betrapt voor inklimming (PV ... van de Wegpolitie Oost-Vlaanderen). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verwijderingsbevel dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene verklaart dat hij geen familie noch een partner of kinderen heeft op het Belgisch grondgebied. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene verklaart dat hij problemen heeft maar is niet duidelijk over welke problemen het gaat. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoot. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij geen medische problemen heeft. Een schending van artikel 3 EVRM kan dan ook niet aangenomen worden.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken om volgende redenen:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

3° Betrokkene werkt niet mee met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet conform artikel 5 van de Vreemdelingenwet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden. Hij kan niet aannemelijk maken hoelang hij reeds in België verblijft.

4° Betrokkene heeft zich reeds niet aan de verwijderingsmaatregel gehouden op datum van 18/01/2018. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 18/01/2018 dat hem betekend werd op 18/01/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken.

Een dwangverwijdering is proportioneel.

Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Vasthouding

(...)"

Op 24 april 2018 wordt aan verzoeker tevens een inreisverbod voor de duur van drie jaar ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In zoverre de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering in die mate onontvankelijk is.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

3.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt niet betwist door verweerder.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 7, lid 1, 1° en 3° van de vreemdelingenwet omdat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten en omdat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Er wordt hem geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan omdat er een risico op onderduiken bestaat en hij een gevaar vormt voor de openbare orde. Verzoeker betwist deze motieven niet. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt *prima facie* geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Verzoeker betoogt dat er een ernstig risico bestaat op een mensenwaardige behandeling bij terugkeer naar Ethiopië. Het bestuur moet afdoende rekening houden met die elementen waarvan hij op de hoogte diende te zijn. Verzoeker stelt dat hij Ethiopië is binnengekomen op illegale wijze, samen met zijn familie. Hij heeft er verschillende jaren illegaal gewoond. Verzoeker stelt dat het strafbaar is om zonder geldige reisdocumenten binnen te komen in Ethiopië, om zonder verblijfsrecht te wonen in Ethiopië en het land te verlaten zonder geldige reisdocumenten. Hierop staan gevangenisstraffen tot drie jaar. Verzoeker citeert de wetgeving ter zake. Verder verwijst verzoeker naar rapporten betreffende de leefomstandigheden in de gevangenissen in Ethiopië. Verzoeker riskeert aldus een gevangenisstraf tot drie jaar in omstandigheden die een mensenwaardige behandeling uitmaken.

Verzoekers betoog is bijgevolg in essentie erop gericht dat hij Ethiopië op illegale wijze zou hebben verlaten en daarom vreest voor een schending van artikel 3 van het EVRM. De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat uit de raadpleging van de VISA databank is gebleken dat hij de Ethiopische nationaliteit bezit en hij op legale wijze het land heeft verlaten, namelijk in het bezit van een visum afgeleverd door de Franse autoriteiten. Verzoeker bevindt zich aldus niet in de situatie zoals hij verklaarde. Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat de strafwetgeving op hem kan worden toegepast en dat hij om die reden riskeert onderworpen te worden aan een mensenwaardige behandeling in zijn land van herkomst. Verzoeker maakt om de reden dat hij over de Ethiopische nationaliteit beschikt ook niet aannemelijk te moeten vrezen voor een indirect refoulement naar Eritrea en onderworpen te worden aan de militaire dienstplicht in Eritrea. Verzoeker brengt geen ander begin van bewijs bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Ethiopië, dreigt blootgesteld

te worden aan mensonwaardige behandelingen. Verzoeker toont *prima facie* geen schending van artikel 3 van het EVRM aan.

Ter terechtzitting merkt de raadsvrouw van verzoeker op dat zij, op deze korte beroepstermijn van vijf dagen, niet de mogelijkheid had om verzoeker te spreken met tolk en ook geen toegang had tot de stukken in het administratief dossier.

De Raad merkt op dat de (ver)korte beroepstermijn van vijf dagen het gevolg is van een eerdere verwijderingsmaatregel. Artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt : “*De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.*” Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het huidige bestreden bevel aan verzoeker werd ter kennis gebracht op 24 april 2018. Conform artikel 39/57, §1 derde lid, *juncto* artikel 39/57, §2, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet loopt de beroepstermijn vanaf de eerste dag die volgt op de datum van afgifte. Verzoeker beschikte bijgevolg met ingang van 25 april 2018 over vijf dagen om een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden. In toepassing van artikel 39/57, §2, tweede lid, van de vreemdelingenwet is de vervalddag in de termijn begrepen, is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. De laatste nuttige dag voor het indienen van het onderhavige verzoekschrift was maandag 30 april 2018. Verzoeker die reeds op 18 januari 2018 en op 13 april 2018 het voorwerp was van een verwijderingsmaatregel had ruimschoots de tijd om een advocaat naar zijn keuze te raadplegen. Het kan de Raad niet worden verweten dat er onvoldoende tijd was voor de advocaat om verzoeker te spreken indien hij pas ‘op de laatste moment’ werd geraadpleegd. Waar verzoeker meent dat een beroepstermijn van vijf dagen te kort is, uit hij kritiek op de wet, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Een verdedigbare grief op grond van artikel 3 van het EVRM blijkt *prima facie* niet.

3.3.3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is.

3.4. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend achttien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. CALIKOGLU,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. CALIKOGLU

N. MOONEN